

— jeg sælger selvfølgelig et Postkort af mig selv!

fotograf, der for op og ned ad Fabrikskorstenene, som vi andre ad Trapper. »Den ordner jeg paa et Øjeblik,« svarede han, straks jeg ringede til ham.

Jeg skal indrømme, at jeg ventede spændt paa, hvordan han vilde klare den, for der var overhovedet ingen Fabrikskorstene i Nærheden.

Paa det fastsatte Klokkeslet mødte han op med en stor Stigesprøjte. De skal tage Bælte paa, forlangte Brandmændene. Bæltet var forsynet med Kroge, der greb fast i Stigen, saa man ikke kunde falde ned. Fotografen spændte Bæltet fast, tog Apparaterne i Haanden og steg til Vejrs i 5. eller 6. Sals Højde. Efter at have forvissat sig om, at han var udenfor Brandmændenes Rækkevidde, tog han roligt Bæltet af, og smed det ned. Dernæst tog han uden at holde ved noget, sine Billeder samt en Film. Tænk, hvad det vil sige i den Højde, at staa paa en Stige kun støttet med Benene og holde Filmsapparatet i den ene Haand, medens han drejer Filmen med den anden.

Brandmændene sagde intet, da han kom ned, de var maalløse — et Menneske af den Type, havde de ikke troet eksisterede.

Jorden rundt paa Ansigtet.

FØR Krigen kom der flere Gange om Maaneden Folk, der alle stillede det samme Spørgsmaal: »Jeg har tænkt mig at køre Jorden rundt paa Nimbus, Maskinen gaar jeg ud fra, at Fabriken stiller til min Raadighed, nu vil jeg gerne høre, hvor mange tusind Kroner Firmaet vil afse til denne Reklame?«

Det er utroligt saa mange Danske, der har Eventyrlyst i Blodet.

En Dag mødte der en Herre op, der vilde nøjes med en Nimbus. »Hvordan vil De saa klare Dem«, spurgte jeg, »De skal jo bruge Benzin og Olie?« —

Svaret kom omgaaende: »Jeg sælger selvfølgelig et Postkort af mig selv.«

Manden uden Nerver.

HANS Navn er Josef Koch. Vi har benyttet ham meget til Motorfotografier.

Josefs Yndlingsfornøjelse er at springe med sin Nimbus over Piger i Badedragt eller hele Fodboldhold: 11 Mand paa langs. Glasruder kører han igennem, som var det Luft, Alligevel er det farligt. En Dag i Korsør gled Maskinen og han kom skraat gennem Ruden. Publikum saa intet, men Skaarene havde flænget hans Læderjakke og var trængt ind i Kødet. — Uden at blinke kan han staa af en Motorcykle i fuld Fart uden at komme noget til.

Jeg glemmer aldrig, da han stod af med en Hastighed paa 70 km. Det var ved et Trial paa Fyn. Josef kom i fuld Fart fra en Markvej og skulde ud paa Hovedvejen, Pludselig opdagede han, at Hovedvejen var fyldt med Tilskuere; der var ikke andet at gøre end at faa Maskinen stoppet, og det straks.

Josef drejede Maskinen lige ind i en Kirkegaardsmur, og faa Meter før stod han af, rullede to Gange rundt og kom op paa Benene.

Hvordan Maskinen kom til at se ud, vil jeg helst ikke snakke om.

Opør mod Dagliglivet.

HVEM faar ikke af og til Lyst til at slaa en Streg over hele sit tidligere Liv, og starte paa en frisk. Mange tænker paa det, men jeg traf en Mand, der gjorde det.

En Formiddag kom han ind paa Kontoret og spurgte: »Hvad skal man egentlig have med paa en længere Tur?« — Jeg spurgte ham hvor han skulde hen. Jo, han skulde en Tur til Afrika for at se, om der ikke var en lille Sort, der trængte til nye Træsko. Han havde for Aar tilbage været dernede, og her traf han blandt andet en sød lille Negerpige, det gik godt et Stykke Tid, men saa kom Høvdingen og sagde: »Nu maa du købe hende, hvis du vil blive ved at gaa med hende.« Han købte hende for 7 Køer. Nu havde han pludselig faaet Lyst til at vise sin Kone, hvordan Livet foregik nede under Ækvator. Til daglig hav-

de han haft godt Arbejde paa en Fabrik, men nu vilde han opleve noget. Jeg spurgte, hvordan han vilde finde Vej. Han viste mig et Skoleatlas og et lille Kompas, men han mente ikke, at han fik særlig Brug for det, for jeg tager blot Hovedvejen til Marseille, sejler over til Algier og tager saa igen Hovedvejen midt gennem Sahara. — Han startede, og gjorde nøjagtig som han havde sagt, til alt Held fik vi ham til at lade sin lille Dreng blive herhjemme, han skulde ellers have været med i Sidevognen hos Konen.

Det var sikkert ogsaa bedst for Drengen, for efter Beretningerne om, hvorledes man rydder et Værthus i Marokko paa faa Minutter, forstod vi at det ikke var noget sundt Sted for en lille Purk.

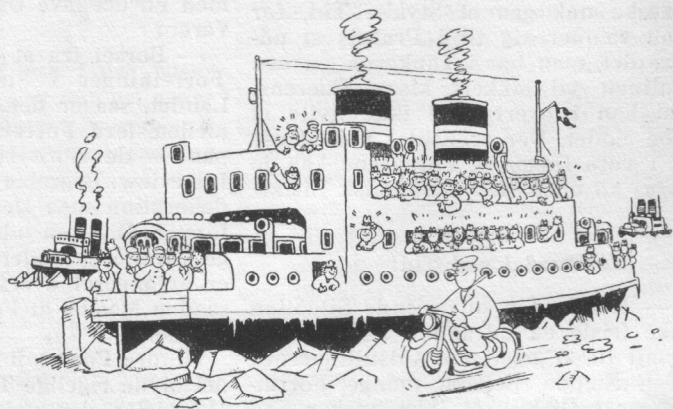
Da han kom hjem, raadede han mig til ikke at tage Kvinder med, hvis jeg kom den Vej, for deres Nerver kan ikke taale det.

Da vi naaede midt ud i Sahara, fortalte han, blev min Kone nervøs om Natten, naar vi laa og hørte Hyænerne hyle ude i den store Sandkasse. Min Kone vilde hurtigt igennem, det prøvede jeg paa, og saa ramte vi en stor Sten, krøllede Sidevognshjulet sammen, saa der kun var tre Eger tilbage, og saa var det sket.

Motorfolk er herlige. En Vintermorgen stak en Herre Hovedet ind ad min Dør:

»I Dag kører jeg en Tur over Storebælt til Nyborg, det kan ogsaa være jeg tager til Aarhus en anden Dag!« Hvad skulde jeg gøre andet end at ønske ham god Rejse?

Næste Dag kom han igen. — Det havde været en mægtig Tur over Bæltet. Turen Korsør—Nyborg havde taget 5 Kvarter, idet der maatte køres Omveje. Et Sted havde der været en stor Snedrive, han satte fuld Fart paa for at komme igennem. Snedreven viste sig at være en Isskruning, saa Maskinen for højt op i Luften og havnede mange Meter fremme. Desværre blev det Tøvejr, saa han fik ikke Turen til Aarhus med.



Det havde været en mægtig Tur over Bæltet.